

184 (φ. 85r-85v)

Προικοσύμφωνο Ἀννέζας Βασ. Μπουσούνη
καὶ Δημητρίου Βασ. Κρασσᾶ

1761, Μαρτίου 3

Ἐνώπιον τῶν μαρτύρων Ἰωάννη Ἀρώνη καὶ παπα-Λιανοῦ Τζαννετῆ ὁ Βασίλης Κρασσᾶς καὶ ἡ γυναικα του Σοφία παντρεύουν τὸ γιό των Δημήτρη μὲ τὴν Ἀννέζα του Βασίλη Μπουσούνη καὶ τῆς Μαρίας. Καὶ τοὺς δίνουν χωράφια, ἀμπέλια, ζῶα, οἰκιακὰ σκεύη καὶ ἄλλα χρειασίδια.

1 = *Eἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν – 1761 – Μαρτίω – 3 –*
= *Τύπος κ(aὶ) νόμος παλαιός τε κ(aὶ) νέος νενομοδετημένος παρὰ Θεοῦ Κ(υρί)ου*

*Παντοκράτορος ἐστὶν ἡ ἔννομος συζυγία· κ(aὶ) ἡ ἐξ αὐτῆς παιδοποῦα
κ(aὶ) διὰ τὸ ἀρ[έσαι]*

*τῆς αὐτοῦ δεότητος ὁμοῦ κεκλημένος ἐκλήδη εἰς στὸν ἐν Κανᾶ πρῶτον
γάμον κ(aὶ) εὐλ[ό]–*

5 *γησε αὐτούς, τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον μετέβαλεν. Ἐπειδὴ γοῦν μυστήριον, μυστήριον ὁ γ[ά]–
μος, διὰ τοῦτο κ(aὶ) πᾶς εὔσεβης κ(aὶ) Ὁρδόδοξος Χριστιανὸς αὐτὸν
χρῶνται, δείᾳ ν–
εύσει ἔνευσεν κ(aὶ) εἰς τὰς καρδίας τῶν κάτωδεν ἵνα γάμου κοινωνίαν ξετελεύσου[σιν].*

“Οδεν ἥσονται ὁ κὺρος Βασίλης Κρασσᾶ μὲ τὴν συμβία ντου κερὰ [Σο–]
φίαν ἔχοντας νίὸν ὄνόματι Δημήτριον ἀπὸ δὲ τοῦ ἑτέρου ὁ κὺρος [Βα–]
10 σίλης Μπουσούνη μὲ τὴν συμβία ντου κερὰ Μαρία δυγάτηρ ὄνόματι
Ἀννέζα κ(aὶ) ζητᾶ ὁ ἄνωδεν Δημήτρης τὴν Ἀννέζα διὰ γυναικα ντου νόμιμον κ(aὶ) εὐλογητικὴν ώς καθὼς ὄρίζει ἡ Ἅγια τοῦ Χ(ριστ)οῦ Καθολικὴ
κ(aὶ) Ά–

ποστολικὴ ἐκκλησία κ(aὶ) καθὼς διακελεύουσι οἱ δεῖοι κ(aὶ) ἴεροὶ
νόμοι τῶν δεοφόρων π(ατέρ)ων εἰς πρῶτον γάμον κ(aὶ) τὰ ἔξῆς. Κ(aὶ) πρῶ¹⁵
τον τάζουν οἱ γονέοι τῶν παιδιῶν ντως τὴν εὐχὴν τοῦ Χ(ριστ)οῦ κ(aὶ) τ(ῆ)ς
Παναγίας κ(aὶ) τῶν γονέων ντως κ(aὶ) τὴν ἐδικήν ντως – κ(aὶ) διὰ χάριν ποιρό^κκος τάξει κ(aὶ) δίδει ὁ κύρος Βασίλης Μπουσούνη {μὲ τὴν γυνή ντου τὴν
Μαρία} τ(ῆ)ς δυγατρός στως τῆς Ἀννέζας τὴν
έορτήν της

*Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου νὰ τὴν ἔορτάξῃ στὴν Κυρία Μετοχιώτισσα – τὴν
κοπριὰ ποὺ ἔχουν*

γονική ντως στὸ Μετόχι ἀπὸ ὅλον τὸ ἔνα τέταρτον – τὸ ἀμπέλι ποὺ ἔχει
στὸ Ἀτζιμαού[ρι]

20 λεγόμενο Πλατάνα ἀπὸ τὴν σήμερο ἐδικό ντης – κ(αὶ) στὴν Κοξακὴ χω-
ράφι λεγόμεν[ο]

Παστρικοῦ, γῆς-δέδρα, ἡ πάρτη ντως ἐδικό ντης – στὰ Ἀργιὰ τὸ ἀμπέλι
ποὺ ἔχουν [λε-]

γόμενο Ταταδάκη ἡ πάρτη ντως, γῆς-δέδρα, νὰ καρποτρῶνε οἱ γονέοι τὸ
έμισò

ἐν ὅλῃ ντως τὴν ζωὴν κ(αὶ) ἀποβιώνοντάς στως ὅλο ἐδικό ντης – στὴ Βί-
γλα στ' Ἀργιὰ

χωράφι, γῆς-δέδρα, κ(αὶ) ἀπόξω στ' Ἄλωνι ἔνα λάκκωμα ποὺ ἔχουν κ(αὶ)
τρία ἀκτι[ὰ]

25 ἐδικά ντης – στὸν Ἀσπαρδώνα τὸ περβόλι ποὺ ἔχουν λεγόμενο Μπιτζᾶ ἡ
π[άρ-]

τη τως ἐδικό της – ἀντίκρυ τῆς Ἅγιας Ἀναστασίας χωράφι γονικό ντως
[λε-]

γόμενο στοῦ Κοχύλη ἐδικό ντης – στὸ Ἀπλίκι τὸ χωράφι λεγόμενο Κα-
λομ[άτη],

γῆς-δέδρα, κ(αὶ) αὐτὸ ἐδικό ντης ἡ πάρτη ντως – καὶ ἔνα κτῆμα δηλυκόν-
κ(αὶ) ἐμι[σὴ]

δαμαλίδα – φορεσὲς δύο σκολιανές, κρεββατοστρώσι ἔνα, χαρανὶ τῆς λά-
τρας,

30 τηγάνι, σκάφη κ(αὶ) πινακωτή, πιδάρια δύο, μεδύρες δύο, ταβλομάντηλο
[ἔνα],

πετζέτες ὄκτω – κ(αὶ) ὅ, τι λιανικὰ χρειασίδι(α) ἔχουν ἀπὸ κάθε τρία (τὸ)
ἔνα ἐδικό ντης. Ταῦτα πάντα κ(αὶ) τὴν εύχή ντως. Διαβού[---]

φ. 85v

[---]μουν κ(αὶ) ἔνα σπίτι μικρὸ οἱ δύο συμπέδεροι ἀνάμεσό ντως ὅλα τὰ
ἔξοδα ἔως νὰ τὸ τε-

[λειώ]σου. Ἀρχὴ κ(αὶ) τοῦ ἀδρός. Τάξουν κ(αὶ) δίδουν κ(αὶ) ὁ κὺρος Βασί-
λης Κρασσᾶς μὲ τὴν συμβί-

35 [α ντου τὴν] κερὰ Σοφία τοῦ νιοῦ ντως τοῦ ἄνωδεν Δημήτρη τὴν εύχή ντως
κ(αὶ) τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἅγι-

[ον Φιλί]ππου νὰ τὴν ἑορτάξῃ κ(αὶ) τῆς μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας –
κ(αὶ) τοῦ Βαγιοφόρου λειτουργία

[στὸ]ν Ἅγιον Ἰωάννη τὸν Καστελιώτη – τὰ σπίτια τὴν κατοικία ντως ἀπανώγια-κατώγια, τὰ

[ἀπ]ανώγια ἀ τὴν σήμερο {έδικά ντου} τὰ δὲ κατώγια νὰ τὰ ἔξουσιάζουν οἱ γονέοι ἐν ὅλῃ τως τὴν ζωὴ κ(αὶ) ἀπο-

[βι]ώνοντάς στως ὅλα ἔδικά του – τὸ περγάρδι ποὺ ἔχουν ἔδῶ εἰς στὸ Φιλότι κοντὰ στὰ σπί-

40 [τι]α τοῦ Γεώργη Ντεμενεάκη ἡ πάρτη ντου ἔδικό ντου, γῆς-δέδρα – τὸ ἀμπέλι τοῦ Βάβουλα ποὺ

[ε]χουν ἀγορὰ ἀ τὸν Γιακούμακη Σουμμαρίπα τὸ ἐμισὸ ἔδικό του μὲ τοῦτο: νὰ τρῶμεν οἱ γονέοι

[ἐ]ν ὅλῃ μας τὴ ζωὴ ἀπὸ κάδε τρία τὸ ἔνα μερτικὸν τῆς νιτράδας, γῆς-δέδρ(α). Κ(αὶ) ἄν ηδελε

μᾶς τύχει ἀχάμνιση νὰ μὴν ποροῦμεν νὰ δουλεύωμεν, νὰ ἔχη κράτησιν νὰ τὸ δουλεύη

[ν]ὰ μᾶς δίνη τὸ αὐτὸ μερτικὸν ἔξόχως ἀ τοῦ Τριαντάφυλλου στὴ Χωράφα στ' Ἀνγκαδωπὸ

45 τὸ ἀμπέλι ποὺ ἔχουν παντοτινὸ ἐξ ἐμοῦ τοῦ γραφέως τὴν πάρτη ντως νὰ τὸ ἔχουν μαζὶ

σὰν τότες – τὸ ἀμπέλι ποὺ ἔχουν παντοτινὸ ἀ τὴν ἀρχόντισσα Ματδαίου Πολίτη στὴν Κοξακὴ νὰ

τὸ ἔχουν μαζὶ – τὸ χωράφι ποὺ ἔχουν στὸ Τουρλάκι μὲ τὸ Βιτόρη ἡ πάρτη ντως νὰ τό χουν μαζὶ –

ἡ καικάρα στὴν Κοξακὴ ποὺ ἔχουν ἀγορὰ ἀ τὸν μαστρο-Γιάννη Μολιντρὴ νὰ τὸ ἔχουν μαζὶ –

[τ]ὸ περβόλι ἐκεῖ λεγόμενο {στοῦ Παπᾶ-Γιάκουμου} ποὺ ἔχουν παντοτινὸ ἀ τὴν Κυπαρισσένη ἔδικό ντου ἡ πάρτη ντως – στὴν

50 [Καβαλ]αριὰ στὰ Μικράρια τὸ περβόλι ὅ,τι τοῦ ἀγγίζει ἀπὸ ὅλον νὰ τὸ ἔχουν μαζὶ πάντοτες στ–

[– –] – τὸ περβόλι στὸ Πιρνάρι τὴν πάρτη ντως νὰ τὸ ἔχουν μαζὶ – τὸ περβόλι στὸ Δίστομο τὸ μισὸ ἐ–

δικό ντου, γῆς-δέδρα, μὲ τοῦτο: νὰ καρποτρῶν οἱ γονέοι ἀπὸ αὐτὸ ἀπὸ κάδε τρία τὸ ἔνα· κ(αὶ) τὸν ἐ–

μισὸ μιτάτο μὲ κοντετζιόν: ἄν ἀχαμνίνουν οἱ γονέοι κ(αὶ) δὲν ποροῦν νὰ δουλεύουν, νὰ ἔχη κράτη–

σιν νὰ τὰ δουλεύη ὁ νιός στως ὁ ἄνωθεν Δημήτρης νὰ τῶς δίνη τὸ αὐτὸ μερτικόν, ως ἄνωθεν εἴπομεν.

- 55 Τὰ χωράφια ποὺ ἔχουν μὲ τὴν Μαργαρίτα τοῦ Μαδραοῦ στῆς Νιατρίζας
νὰ τὰ ἔχουν μαξί, γῆς-δέ-
δρα. Τοῦ Μνιοῦ τὰ χωράφια, ποὺ ἔχει ἀλλαξία κ(αὶ) ἀγγίζει τως ἀπὸ ὅλα
τὰ τρία μερτικά, νὰ τὰ
ἔχουν μαξὶ – τὰ χωράφια ποὺ ἔχουν ἐκεῖ λεγόμενα Σκάλες, ὅλα ὅ,τι ἔχουν
ἐκεῖ, νὰ τὰ ἔχουν
μαξὶ πάντοτες – στὲς Ἀλοόμανδρες τὰ χωράφια ποὺ ἔχουν κ(αὶ) στὸν
Τοῖχο τὸ χωράφι ἡ πάρ-
τη ντως νὰ καρποτρῶνε οἱ γονέοι τὰ ἐμισὰ κ(αὶ) ἀποβιώνοντάς στως ἐδι-
κά ντου – τὸ χωράφι
- 60 στοῦ Ραιση ἡ πάρτη ντως νὰ τὸ ἔχουν μαξὶ – κ(αὶ) στὸν Ἀγιον Σῶζον τὰ
χωράφια ἡ πάρτη ν–
τως νὰ τὰ ἔχουν μαξὶ – τὲς ἐλιὲς ποὺ ἔχουν στοῦ Ἀτζιγγανάκη μέσα κ(αὶ)
ὅξω κ(αὶ) στὴ Φυλλάδα
[ἐ]κεῖ ὕσες ἔχουν νὰ τὶς ἔχουν μαξὶ – στὰ Κρηνιὰ τὰ χωράφια ἡ πάρτη
ντως νὰ τὰ ἔχουν μαξί.
[Τ]ὸ χωράφι στὴν Ἀργιοβέρσα ποὺ ἔχουν μὲ τὴν Μαργαρίτα τοῦ Μαδρα-
οῦ ἡ πάρτη ντως ἐ–
δικό ντου. Στὴν Καμμένη Ξυλοκερατιὰ τὰ χωράφια νὰ τὰ ἔχουν μαξὶ – βό-
δια δύο, τὲς ἀ–
- 65 γελάδες ποὺ ἔχουν στὴν ἑξουσία ντως νὰ τὲς ἔχουν μαξὶ – κ(αὶ) ἔνα
κτῆμα δηλυκὸν μὲ τὸ που–
[λ]άρι – τὰ δὲ λοιπὰ κτηνὰ ποὺ ἔχουν ἀπὸ κάδε τρία τὸ ἔνα ἐδικά ντου
ἔξοχως ἐκεῖνα
ποὺ ἔχει μὲ τὸν ἀδελφό ντου τὸν Τρανὸ – τὰ ζῶα ποὺ ἔχουν λιανικὰ νὰ
τὰ ἔχουν μαξὶ ἔως
ποὺ ζοῦν οἱ γονέοι κ(αὶ) ἀποβιώνοντάς στως ὅλα ἐδικά ντου· κ(αὶ) ἔνα χα-
ρανάκι τῆς λάτρας
τοῦ δίνει ἡ μητέρα ντου κ(αὶ) ἔνα τηγάνι νὰ τὰ ἔχη αὐτὴ ἔως ποὺ ζῆ κ(αὶ)
ἀποβιώνοντάς στης ἐδικά ν–
- 70 [του. Ἀ]κόμη ὅ,τι χρειασίδια τῶς εύρισκονται μέσα στὴν κατοικία ντως,
χοντρὰ καὶ λιανά, τὰ μισὰ
[ἐ]δικά ντου ἀπὸ τὴν σήμερο –κ(αὶ) μίαν κασέλα {ἀ τὴ σήμερο}– μίαν κα-
ναβέτα ἀποβιώνοντάς στως –
ἀκόμη δίνει ὁ Βασίλης ὁ Μπουσούνης μὲ τὴν συμβία ντου τῆς δυγατρός
στως μίαν κασέλα κ(αὶ) πρό–

βατα δύο καματερά. Ταῦτα πάντα κ(αὶ) τὴν εὐχήν ντως. Κ(αὶ) εἰς βεβαίωσιν
προσκαλοῦν κ(αὶ) ἀξιοπίστους μάρτυρες εἰς ἀσφάλειαν κ(αὶ) τὰ ἔξης:—

75 [Παλιαν(ος). τζανετις. μαρτιρω. ώς ανωδεν:—

[Ιωα]νις αρονις· μάρτιρό· ω ανοδεν —

Σέφανος ἱερεύς ἀρόνις εγραφα κ(αὶ) μαρτιρό ως ἀνοδεν κ(αὶ) οπισθεν

185 (φ. 86r-86v [93])

Προϊκοσύμφωνο Ἰωάννη
τοῦ Μανόλη παπα-(:) καὶ Παρασκευῆς
Πέτρου Γρατσία (τοῦ ποτὲ παπα-Σταμάτη)

1761, Φεβρουαρίου 9(:)

Ἐνώπιον τῶν μαρτύρων παπα-Λιανοῦ Τζαννετῆ καὶ Γιάννη παπα-Στεφανῆ
Ἀρώνη (ό μετέπειτα γραφέας) ὁ Μανόλης παπα-(:) παντρεύει τὸ γιό του Ἰωάννη
μὲ τὴν Παρασκευὴν τοῦ Πέτρου παπα-Σταμάτη. Καὶ τοὺς δίνουν χωράφια, ἀμπέ-
λια, ζῶα καὶ διάφορα εἴδη οἰκοσκευῆς.

- 1 *Eἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν – 1761 – Φεβρουαρίου 9 (:)
Τὴν σήμερο φαίνονται ἔμπροσθεν ὁ κὺρος Μανόλης π(α)πα- [- - -]
μὲ τὴν συμβίᾳ ντου κερὰ Μαρία ἀπὸ δὲ τοῦ ἑτέρου [ό κύρος]
Πέτρος Γρατζί(ας) ποτὲ π(α)πα-Σταμάτη κ(αὶ) ἔρχονται εἰς λόγον ὑπα-
δρίας κ(αὶ) συμφωνί[- - -]*
- 5 *μου ἔχοντας ὁ ἄνωδεν κύρος Μανόλης νίὸν ὄνόματι Ἰωάννη ἔχοντας κ(αὶ)
[ό Πέτρος]
δυγάτηρ ὄνόματι Παρασκευὴ κ(αὶ) ζητεῖ ὁ ἄνωδεν Ἰωάννης τὴν αὐτὴν Πα-
ρασκευὴν
γυναικα ντου νόμιμον κ(αὶ) εὐλογητικήν, ώς καδὼς ὄριζει ἡ Ἅγια τοῦ
Χρ(ιστ)οῦ ἐκκλη[σία]
καδὼς διακελεύου οἱ δεῖοι κ(αὶ) ιεροὶ νόμοι τῶν δεοφόρων π(ατέ)ρων εἰς
πρῶ[τον]
γάμον κ(αὶ) τὰ ἔξης: Κ(αὶ) πρῶτον δίνουν οἱ γονέοι τῶν παιδιῶν ντως τὴν
εὐχὴν τοῦ Χ(ριστ)οῦ [κ(αὶ) τῆς Π-]
10 *αναγίας κ(αὶ) τῶν γονέων ντως κ(αὶ) τὴν ἐδικήν ντως. Κ(αὶ) πρῶτον τάξει
κ(αὶ) δί(νει) ὁ κύρος Πέτρος τῆς
<τῆς> ἄνωδεν Παρασκευῆς τὰ ἀμπέλια ποὺ ἔχει ἀγορὲς στὴν Χιλιδόνα
[- - -]
ον λεγόμενα τὸ ἔνα τῶν Πουσουνάκηδω κ(αὶ) τοῦ Νικολοῦ λεγόμ[ενο]**

